

Sygn. akt IV KK 25/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **K. N.**

ukaranego z art. 87 § 1a k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 marca 2016 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w R.

z dnia 18 września 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze oraz o kosztach i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 18 września 2015 r., Sąd Rejonowy w R., uznał obwinionego K. N. winnym tego, że w dniu 23 czerwca 2015 r. około godziny 20.35 w R. na ul. P. znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badania o godz. 21.22 - 1,26 mg/l; o godz. 21.37 - 1,22 mg/l) prowadził rower na drodze publicznej,

tj. wykroczenia z art. 87 § 1a k.w. i za ten czyn na podstawie wspomnianego przepisu wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, a ponadto zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem zryczałtowanej równowartości wydatków oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty. Odpis tego wyroku został doręczony obwinionemu w dniu 29 września 2015 r.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 7 października 2015 r.

W dniu 27 stycznia 2016 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja Prokuratora Generalnego od tego wyroku na korzyść ukaranego w części orzeczenia o karze, który zarzucił w niej temu orzeczeniu:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 87 § 1a k.w., polegające na orzeczeniu wobec K. N. za popełnienie wykroczenia określonego w tym przepisie kary miesiąca ograniczenia wolności w sytuacji, gdy czyn ten zagrożony jest wyłącznie karą aresztu albo grzywny.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary w pkt I oraz w zakresie kosztów postępowania określonych w pkt II części dyspozytywnej wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut w niej podniesiony jest zasadny w stopniu oczywistym.

W istocie, orzeczona względem obwinionego kara ograniczenia wolności nie jest przewidziana w art. 87 § 1a k.w., jako ustawowe zagrożenie za stypizowane tam wykroczenie. Wykroczenie to jest zagrożone wyłącznie karą aresztu lub grzywny nie niższej niż 50 zł. Jednocześnie żaden przepis części ogólnej kodeksu wykroczeń nie pozwala na orzeczenie kary ograniczenia wolności w miejsce kar przewidzianych w art. 87 § 1a w zw. z § 1 k.w. Oczywiście jest zatem, że przy wydaniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia prawa materialnego, które niewątpliwie ma charakter rażący, a nadto, bezpośrednio – i to

w sposób istotny - przekłada się na treść rozstrzygnięcia. W takim stanie rzeczy niezbędne stało się uchylenie rozstrzygnięcia o karze zawartego w pkt I zaskarżonego wyroku, jak również będącego jego następstwem orzeczenia o kosztach.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy przedmiotem orzekania będzie zatem tylko kwestia kary. Z uwagi na kierunek rozpoznanej kasacji na korzyść ukaranego obowiązuje zakaz *reformationis in peius* w postępowaniu ponownym (art. 443 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. i art. 112 k.p.w.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

kc